

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

ונמצאים כבר על ירדן ירחו

צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על קטע משיחת ש"פ מטו"מ ה'תנשא

יש להוסיף ולהדגיש הקשר והשייכות דאהבת ישראל להגאולה הבהירה — לא (רק) מפני שביטול הגלות הוא ע"י ביטול סיבת הגלות (היפך דאהבת ישראל), שהרי בעמדנו לאחרי סיום מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, לאחרי סיום כל כ"ב המסעות ב"מדבר העמים" (על ירדן ירחישי (דרגתו של משיח ד"מורח ודאין"י), כל כף הגאולה, בודאי שכבר נתקנה סיבת הגלות, ולכן, ההדגשה דאהבת ישראל היא — בתור טעימה ועד להתחלה דהגאולה האמיתית והשלימה הקשורה עם נקודת האחדות הלבבית מהתחלוקת,

עש"ק פ' מטו"מ, מבה"ח מנ"א
ה' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

תבא

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני
נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה
נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה
ומשפחתם שיחיו ימיני

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

כיצד פועלים אצל הקב"ה רצון חדש להביא את הגאולה / משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ

6 זמן הגאולה

"מסעי" כל הזמן, לא לעצור! / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

אצלו הגלות אינה קיימת / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות - זהו כללות הענין ד"משיח נאוו" / פתגמים קצרים

14 כתי"ק - פרסום ראשון

גם ב"מסעי" צ"ל "מטות" / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ מטו"מ ה'תשמ"ו

ד. את דעונו האם מען דעם לימוד (בשנה זו) פון דעם היבור פון פ' מסות און מסעי, אזי או יי דערן צייט פורשט, או דערערען פון די בידע הוראות הנ"ל פון "מסות" און "מסעי" פועל'ט דער צווייטער: אע"פ וואס פ'טעס די עבודה און זמן תגלות באופן פון "מסות", כחוק התקף בלי שינויים נואם גלות וואס ארבעט ארבעט, טאר ער ניט בלייבן שטיין אויף אן ארט פון שום חזון נאר די עבודה פון "מסות" גופא זיין באופן פון "מסעי" - ילכו מחיל אל חיל" 44 בכל עניני התנו"צ, לימוד התורה באופן פון "גידול התורה והיוד" 48, און עבודה המצוה באופן פון "מעלין בקודש" 48.

אזי אויך זאידן ניט, די עבודה פון "מסעי" ממקומו קען ברענגען א חלישות השינוי בעבודתו, ווארום ער איז אדעק ממקומו הנדול וואו ער וואס-אלע ענינים באבליית החדוד; האט מען די הוראה אז "מסעי" איז מחובר מיט "מסות" - אז די עבודה פון "מסעי" גופא דארף זיין מיטן נאכזן תקופ פון "מסות", אן אויך ווען ער בענינים זיך אין זקניסעיה בגלות (שלא במקומו) שטייט ער מיט דעם זעלבן תקופ ווי ער איז במקומו, אן איז אויך נארטיט מחזר.

זע דעם שפיגלעך זיך-עס אויך בעבודה מורטיה של כתי"ק, אז אפילו ווען ער פארט אדעק ממקומו הנשמי, און איז אן אורח בלי א צווייטן, קען ער טיינען אז ער וואס דעמילט מוחזר זיך אויך בעוויסע ענינים וואס ער האט בתכלית החדוד בביתו ובמקומו, ווי בעניני כשרות, לדוגמא, קען ער דאך ניט באליידיקן דעם מכניס אורח אדרי-בנה ב"מסעי, חודר עטן נאר די מיט און ניט די פלייש (קדומים).

האט מען די הוראה היבור פ' מסעי אין פ' מסות, אז וואס זאגט אן אז אפילו ווען ער וואס בא "מסעי", דארף זיך דער תקופ פון "מסות", ניט מוחזר זיין אויף קיין ענין, אבער כמובן - בדרכי התורה, שדרכי דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום, און בשעת ער דערציילט דעם מכניס אורח, או ס'איז ניט זיין עקשנות וואס לאזט אים ניט עסן די פלייש, נאר אזוי האגט אן וואס, און ער דערציילט עס אים בדרכי נועם ושלום, דעם ער אים ניט באליידיקן, ואורכה - ער וועט אים נאך דאנקען אלע דעם וואס ער האט אים מסדר בעונו אויך א היוד פון כשרות וועלכען ער (דער מכניס אורח) האט פריער ניט געוואוסט.

המשך מעמוד 14:

כמובן - בדרכי התורה, שדרכי דרכי נועם וכל נתיבותי' שלום. און בשעת ער דערציילט דעם מכניס אורח, אז ס'איז ניט זיין עקשנות וואס לאזט אים ניט עסן די פלייש, נאך אזוי זאגט אן תורה, און ער דערציילט עס אים בדרכי נועם ושלום, וועט ער אים ניט באליידיקן, ואדרבה - ער וועט אים נאך דאנקען פאר דעם וואס ער האט אים מעורר געווען אויף א היוד אדער אן ענין אין כשרות וועגן וועלכען ער (דער מכניס אורח) האט פריער ניט געוואוסט.

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אגטיאן - נפטר ליל שמע"צ ושמת'ת ה'תשס"ב י"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד הקיזו ורגנו שוכני עפר' והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

גם ב"מסעי" צ"ל "מטות"

בקשר עם פ' השבוע, מובא בזה צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו (כקביעות שנה זו)

השיחה נדפסה (לאחרי הגהה נוספת) בלקו"ש חכ"ח ע' 285 ואילך (צילומים נוספים מההגהה של שיחה זו נדפסו בגליונות "יחי המלך" קיב ע' 19, רטו ע' 15, רטז ע' 15, שיז ע' 14-15, ת ע' 29)

להלן פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכתי"ק בא בהדגשה):

און דערצו האָט מען דעם לימוד (בשנה זו) פון דעם חיבור פון פ' מטות און מסעי, אזוי אז זיי ווערן איין פרשה, אז יעדערע פון די ביידע הוראות הנ"ל פון "מטות" און "מסעי" פועל'ט אין דער צווייטער:

אע"פ וואָס מ'טוט די עבודה אין זמן הגלות באופן פון "מטות", בחוזק ותוקף בלי שינויים (וואָס גלות וויל מאַכן), טאָר ער ניט בלייבן שטיין אויף דעם זעלבן אָרט ודרגא, נאָר די עבודה פון "מטות" גופא דאָרף זיין באופן פון "מסעי" – "לכו מחיל אל חיל" בכל עניני התומ"צ, לימוד התורה באופן פון "יגדיל תורה ויאדיר", און עבודת המצוות בהידור באופן פון "מעלין בקודש".

אזוי אויך לאידך גיסא: די עבודה פון "מסעי" ממקומו קען ברענגען אַ חלישות ושינוי בעבודתו, וואָרום ער איז "אָוועק" ממקומו (עבודתו) הרגיל וואו ער איז שוין רגיל, ער האָט אַלע ענינים בתכלית ההידור; האָט מען די הוראה אז "מסעי" איז מחובר מיט "מטות" – אז די עבודה פון "מסעי" גופא דאָרף זיין מיטן גאַנצן תוקף פון "מטות", אויך ווען ער געפינט זיך אין דער נסיעה "בגלות" (שלא במקומו) שטייט ער מיט דעם זעלבן תוקף ווי ער איז במקומו, ער איז אויף גאָרניט מוותר.

און דאָס שפּיגלט זיך אָפּ בהוראה מוכרחת אויך בעבודה פרטית, אז אפילו ווען ער פאָרט אָוועק ממקומו הגשמי, זומער אין קאַנטרי (בלשון המדינה), אָדער ווען ער איז אַן אורח ביי אַ צווייטן, קען ער מיינען אַז ער קען דעמולט מוותר זיין אויף געוויסע ענינים (ועל אכ"כ – הידורים) וואָס ער האָט בביתו ובמקומו, ווי בעניני כשרות, לדוגמא, קען ער דאָך ניט באַליידיקן דעם מכניס אורח, דורך עסן נאָר די פיש און ניט די פלייש (לדוגמא).

האט מען די הוראה אויף אַ גאַנץ יאָר וועלכע "שטייט" אין דעם חיבור פ' מסעי און פ' מטות, אז תורה זאָגט אָן אז אפילו ווען מ'האַלט אין "מסעי", דאָרף זיין דער תוקף פון "מטות", ניט מוותר זיין אויף קיין ענין.

המשך בסוף עמוד 15

כיצד פועלים אצל הקב"ה רצון חדש להביא את הגאולה?

אע"פ שנמצאים בגלות, ובפשטות – כיון שזהו רצון הקב"ה עכשיו שבנ"י יהיו בגלות – אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה – "עשה רצונו כרצונך": יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך" של בני ישראל – שצריכים לצאת מהגלות תיכף ומיד! • ומה שטוען – שאין זו הדרך שלו לתבוע ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, ולצעוק "עד מתי" ו"זאָל שוין זיין די גאולה", והוא סומך על הרצון של הקב"ה, וכאשר הקב"ה ירצה, הוא יוציא את בני"י מהגלות! • אומרים לו שזוהי הוראה במשנה – "עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל הקב"ה, "כרצונך", שיצאו כבר מהגלות, ועי"ז שאתה צועק באמת שרוצים כבר את הגאולה – פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני ישראל מהגלות! • תרגום חפשי משיחת ש"פ מסעי ה'תשד"מ – בלתי מוגה*

הנחה: "ועד הנחת התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"עשה רצונו", ע"ד "נחת רוח לפני שאמרת ונעשה רצוני".²

והענין הוא: "עשה רצונו" הוא מלשון "עושי" רצונו של מקום³, כמבואר בחסידות⁴ הפירוש בזה – שיהודי פועל רצון חדש אצל הקב"ה (ולא רק מקיים רצון ה' מלפנ"ז).

(2) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח.

(3) לשון חז"ל ברכות לה, ב.

(4) ראה לקו"ת אמור לב, ד ואילך. שלח מג, א. בלק סט, א. ברכה צט, ג. ובכ"מ.

א. המשנה בפרקי אבות אומרת¹: "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו".

הענין של "מילי חסידותא" בזה – יובן ע"פ דיוק הלשון "עשה רצונו כרצונך":

הלשון הרגיל הוא "קיים רצונו" (קיום המצוות) שהולך הן על מצות עשה (בדרך עשי) והן על מצות לא תעשה (בדרך דחי, לא בדרך "עשה"), אך כאן אומר דוקא

(* מובאת בקשר עם פרק ב' בפרקי אבות שאומרים "באה" ק ב)שבת זו. המו"ל.

(1) פרק ב' הלכה ד'.

וזאת אומרת המשנה כאן – בתור "מילי
דחסידותא" – **עשה** רצונו כרצונך: "ע"פ
דין יהודי אינו צריך לעורר רצון חדש אצל
הקב"ה. אבל ע"פ **מדת חסידות** – "עשה
רצונו כרצונך", כלומר, יהודי צריך לעורר
רצון חדש אצל הקב"ה, שהרצון של הקב"ה
יהי "כרצונך", כרצונו של היהודי.

ב. אחד מהענינים בזה:

למרות שנמצאים בגלות, ובפשטות – כי
זה רצון הקב"ה עכשיו שבני ישראל יהיו
בגלות, אעפ"כ אומרת לנו המשנה הוראה –
ו"טעה בדבר משנה חוזר"⁵ כי לא שייכת
טעות במשנה – **"עשה רצונו כרצונך"**:

יהודי צריך לעורר רצון חדש אצל
הקב"ה, שרצונו של הקב"ה יהי "כרצונך"
של בני ישראל – **שצריכים לצאת מהגלות
תיכף ומיד!**

טוען היהודי, שאין זו הדרך שלו לתבוע
ולעורר רצון חדש אצל הקב"ה, לצעוק "עד
מתי" ו"זאָל שוין זיין די גאולה"⁶, והוא
סומך על הרצון של הקב"ה, שכאשר ירצה,
יוציא את בני ישראל מהגלות...

אומרים לו: זוהי ההוראה במשנה –
"עשה רצונו כרצונך": תפעל רצון חדש אצל
הקב"ה – "כרצונך" – שיצאו כבר מהגלות!

ועי"ז שצועקים באמת שרוצים כבר את
הגאולה, וב"דברים היוצאים מן הלב נכנסים
את הלב"⁷, "כמים הפנים לפנים כן לב
האדם לאדם"⁸, כולל ללב האדם העליון –
פועלים אצל הקב"ה הרצון להוציא את בני

ישראל מהגלות!

ג. הרי יכולים לשאול: אמת אמנם
ש"עשה רצונך כרצונך" – להוציא את בני
ישראל מהגלות – הוא דבר טוב, אבל אולי
זה לא קשור לעבודת השם, שהיא העיקר
אצל יהודי – "אני נבראתי לשמש את
קוני"⁹?

על-כך ממשיכה המשנה – "עשה רצונו
כרצונך **כדי שיעשה רצונך כרצונו**": עשיית
רצון חדש אצל הקב"ה (בנדוד" – להוציא
את בני ישראל מהגלות), הוא גופא ענין של
עבודת ה' לשמש את קוני – "כדי שיעשה
רצונך כרצונו".

ואדרבה, זהו ענין הכי נעלה בעבודת
השם – שמתבטאת בעשיית רצון חדש אצל
הקב"ה – הענין ד"רעוא דרעוין"!

במילא אומרים ליהודי: לשם מה אתה
צריך לעסוק בעבודת השם בענינים שבאים
למטה בעולם ע"י ספירות, מסכים, פרסאות
וצמצומים, באופן של שבידה, נפילה וירידה
כו' – כאשר ביכולתך לעבוד את הקב"ה
בענין ד"רעוא דרעוין", היינו, לעשות רצון
חדש אצל הקב"ה שיוציא את בני ישראל
מהגלות וכיו"ב, ובל' המשנה: "עשה רצונו
כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו"!

ד. מזה מובן, שאם ישנו פרא-אדם ("א
ווילדאק") הבא בטענה שעוד לא יכולים
לצאת מהגלות כי ההוא עדיין לא ראוי לזה
והשני ג"כ לא ראוי, ושהקב"ה רוצה שבני
ישראל ישארו עוד בגלות, עם כל הטענות
שבזה,

– עונים לו: אלו הם פראי-אדם
("ווילדאטשען") שמעכבים את הגאולה,

(9) קידושין פד, ב.

הן בנוגע לתפלה ובקשה, דרישה וצעקה "עד מתי"... אשר, במשך כל השנה כולה זמנה
הוא, ועאכו"כ בתקופה ד"בין המיצרים", זמן החורבן והגלות כו', אזי הצעקה ד"עד מתי" היא
בתוקף גדול יותר, וב"בין המיצרים" גופא – ביום השבת, שעיקר ענינו – **תפלה**, עד כדי
כך, ש"בקושי התירו לדבר דברי תורה בשבת" [..].

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

צערם של בני נוגע לעצמות ומהות!

. . כאשר יהודי מתפלל להקב"ה ומבקש צרכיו – אין זה משום שהוא מרגיש שדבר זה
חסר **אצלו**, אלא משום שחסרון זה נוגע **לעצמות ומהות**, מצד בחירתו בגוף הגשמי.

ועד"ז מובן בנוגע לתפלת ובקשת בני" שהקב"ה יבטל את כללות ענין הגלות – שתפלה
ובקשה זו אינה מפני **שבנ"י** מצטערים מענין הגלות, אלא מפני שצערם של בני" (צער הגוף
הגשמי) נוגע **לעצמות ומהות!**

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו

[. .] ויה"ר שעד תשעה באב – נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,
ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו, ובאופן של שמחה גדולה, ביחד
עם סעודה בבשר ויין – "כסעודת שלמה בשעתו", ועוד יותר מזה!

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת יגון ע"ה בן - יבלחט"א - **אברהם אלעל** - נפטר ביזם כ"ט ניסן ה'תשס"א
יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

(5) כתובות פד, ב. תושו"ע חו"מ רסכ"ה.

(6) = שתובא כבר הגאולה.

(7) ראה ספר הישר לר"ת שעני יג. הובא בשל"ה סט, ב.

(8) משלי כז, יט.

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות - זהו כללות הענין ד"משיח נא"ו

מנהג חב"ד שאין מפסיקין בקריאת המסעות, אלא קורין את כולם בחדא מחתא - שזהו כללות הענין ד"משיח נא"ו, היינו, שאין זמן להפסיק באמצע המסעות, לקרוא קרוא נוסף שיברך ברכה נוספת לפני' ולאחר' - שהרי צריכים לבוא תיכף ומיד - "נא"ו" - "לירדן ירחו" (סיום כל המסעות). ומכיון שכן - הרי אי אפשר להמתין עד שיברכו ברכה נוספת, "אשר בחד בנו מכל העמים כו", שהרי הבחירה היתה באופן שילכו את כל המסעות בחדא מחתא, ויבואו תיכף ומיד - "מיד הן נגאלין" - "לירדן ירחו", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "דמורח ודאין".

(משיחת ש"פ מטו"מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

בסוף זמן הגלות אין זמן לחכות ולהמתין בין מטות למסעי...

והנה, כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, בסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו ("אָט אָט קומט משיח") - אין זמן לחכות ולהמתין משך זמן בין הענין ד"דבר ה' זו הלכה" ("מטות") ל"דבר ה' זה הקץ" ("מסעי"), היינו, שבשבת א' קורין פ' מטות ובשבת הב' קורין פ' מסעי, אלא מ"דבר ה' זו הלכה" באים תיכף ומיד ל"דבר ה' זה הקץ" - "מטות-מסעי" ביחד.

(משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

הפעולה ד"מסעי", לצאת מהגלות, צ"ל בכל התוקף ד"מטות"

וכאן באה ההוראה מהחיבור ד"מטות-מסעי" - שהפעולה ד"מסעי", לצאת מהגלות ולבוא לארץ טובה ורחבה, צריכה להיות בכל התוקף ד"מטות",

מחזיקים את עצמם, את יהודים אחרים ואת כל בני ישראל, "שכינתא בגלותא"¹⁰ וכל סדר ההשתלשלות - בגלות, רחמנא-ליצלן!...

ומיהו זה ואיזה הוא אשר יבוא ויאמר שהוא היודע מהו רצונו של מקום, ושרצונו של מקום שבני ישראל, שכינתא וכל סדר ההשתלשלות - ישארו בגלות!?!...

ע"כ ישנה ההוראה מהמשנה הנ"ל, שחלק מעבודת השם ("כדי שיעשה רצונך כרצונו") של יהודי היא: לעשות רצון למעלה - "עשה רצונו כרצונך" - להביא תיכף ומיד את הגאולה האמיתית והשלימה.

ה. ויה"ר שעי"ז שיהודים צועקים ותובעים עוד בזמן הגלות שהגאולה תבוא

(10) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

כבר - בודאי יפעלו אצל הקב"ה, ותיכף ומיד, עוד בגלות, יכניסו את האל"ף דאלופו של עולם ב"גולה", ונפעלת מיד ה"גאולה",

ומשיח צדקנו בא מיד, כמדובר לעיל¹¹ - שמש"ח בא מיד בשבת פ' מסעי תשד"מ בבית המדרש זה, ומתפללים כולם ביחד תפלת מנחה דשבת זו ב"מקדש אד' כונונו ידיך"¹², וברגע כמימרא ממש!

[כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א החל לנגן "זאָל שוין זיין די גאולה". אח"כ רמז להש"צ שי' לנגן "יה"ר כו' שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך", ולאחמ"כ התחיל לנגן בעצמו "ניעט ניעט ניקאווא".]

(11) שיחת ש"פ פנחס תשד"מ - נדפסה במדור "דבר מלכות" דגליון הקודם ("חי המלך" שכ' ע' 3 ואילך.
(12) בשלח טו, יז.

מדור זה מוקדש לזכות החתן התמים **אורי אהרן יואל** והכלה **בתי' רות שי' זיסק** לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולגתת-רות כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי' לברכות עד בלי די

"מסעי" כל הזמן, לא לעצור!

תרגום חפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. הרי הולכים עכשיו לקראת פרשת "אלה מסעי".

בלקו"ת מקשה¹ על מ"ש² "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גו'", "מסעי" לשון רבים, דלכאורה, הרי יציאתם ממצרים היתה במסע אחד בלבד – המסע מרעמסס לסוכות³, ושאר המסעות אח"כ כבר לא היו "אשר יצאו מארץ מצרים", ומדוע אומר "מסעי" בלשון רבים?

ומבאר בלקו"ת, שבכל המסעות עד לירדן ירחו⁴, שזוהי הביאה לארץ, הנה מכיון שעדיין לא הגיעו לתכלית, הרי זה עדיין מצרים.

[ובפרטיות יותר]: במצרים ישנם מדריגות רבות – מצרים דלעו"ז ומצרים דקדושה, וכאשר עוצרים במקום, היכן שלא יהי, ולא ממשיכים הלאה – אזי למרות שהוא התקדם כ"כ הרבה, עדיין נמצא במצרים!

כפי שנהגו פעם לומר על השעון, שהוא הולך והולך ואינו זז ממקומו...

הרי "ימים יוצרו ולא אחד בהם"⁵, הקב"ה נותן לבן-אדם ימים קצובים לפי-מידה, ולא נותן לו אף יום יותר או פחות, ובכל יום עליו לפעול משהו.

במילא יש לידע, שככל שלא עשו כלום והיכן שרק אוחזים, אין להסתפק בזה ויש לעשות יותר, ובאם נעצרים – נמצאים במצרים. והרי צריכים לצאת ממצרים ולנסוע הלאה, עד שיבואו לירדן ירחו, דמורח⁶ ודאין⁷, בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ב. סוף-כל-סוף הרי נגיע למחוז חפצנו, וא"כ כאשר יודעים בודאות שנגיע לשם – מדוע צריכים להיות זמן כה רב בדרך? הרי טבע כל אדם הוא, שכאשר הוא יודע שייגיע למקום מסויים, אינו חפץ בטלטול וטירחה מיותרים בדרך, ואינו רוצה להיות כ"כ הרבה זמן בדרך, אלא רצונו שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כשעושים חשבון איך שהדבר נוגע לא רק לעצמו, אלא לכל בני ישראל, כיון

עד – שכאשר משיח יבנה את ביהמ"ק, ופרט אחד לא יתאים למש"כ בהלכות בית-הבחירה להרמב"ם – יוכל כל יהודי לגשת למשיח צדקנו ולשאול אצלו – בהקדים שעם כל הכבוד למשיח צדקנו, שהוא מ"שמונה נסיכי אדם" ו"שבעה רועים"⁸ וכו' – אך לכאורה, בפרט מסויים משיח צדקנו לא בנה את ביהמ"ק כפי שמובן מהרמב"ם – ואם-כן, "מהיכן דנתוני" לשנות מפסק הרמב"ם?!

שהרי "תורה לא בשמים היא"⁷ ו"לא הביישן למד"⁸ – ואם ליהודי יהי' ספק באופן בניית ביהמ"ק ע"י משיח צדקנו, הוא יכול וצריך לשאול אצלו.

ובודאי שלמשיח לא תהי' שום תרעומת או רוגז עליו – מאחר ויודע שדרך לימוד התורה היא באופן ש"לא הביישן למד" – ובמילא בודאי יענה לו על שאלתו.

* * *

ד. והעיקר הוא – להשתדל בימים אלו ללמוד את החלק בתורה שקשור עם הל' בית הבחירה, ולפעול זאת גם על כל שאר היהודים, כי עי"ז בונה כל יהודי את ביהמ"ק אשר הוא היסוד דכל העולם כולו, כמבואר בדברי חז"ל⁹ שבקדש הקדשים בביהמ"ק על הר הבית היתה אבן השתי' ש"ממנה הושתת העולם".

כלומר, כאו"א שלומד הל' בית הבחירה – הרי הוא בונה את ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ולכן, צריכים בימים אלו לצאת לרחוב, למצוא יהודי ולומר לו: הקשב – עליך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו! וזאת יעשה עי"ז שילמד את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק.

ה. וכאשר טוען שאינו יודע אל"ף בי"ת עדיין, הוא עוד לא יודע את האל"ף בי"ת של יהדות! אומרים לו, שכל חשבונות אלו אינם תופסים מקום כאשר אתה צריך לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

ובאם אינך מבין את החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק בלשון-הקודש – תלמד את תוכן הדברים בלשון אחר, אבל אתה מוכרח לבנות ביהמ"ק לכל העולם כולו!

וכאשר יודעים שע"י לימוד החלק בתורה שקשור עם בנין ביהמ"ק כאו"א בונה ביהמ"ק לכל העולם כולו – נופלים כל החשבונות שעלולים להיות מהעדר מנוחת הגוף והנפש, שהרי במה נחשבים חשבונות אלו לגבי בניית ביהמ"ק לכל העולם כולו, ש"ממנו הושתת העולם"!

ומוסיפים ואומרים לכל יהודי שע"י פועל ש"הפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים"¹⁰, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

(8) אבות פ"ב מ"ה.

(6) ראה סוכה נב, ב. וראה סה"מ השי"ת ע' 254

(9) יומא נג, ב – במשנה. נד, ב.

(אגרות קודש כ"ק אדמו"ר אד"ש מה"מ ח"ג ע' שלא)

(10) זכר' ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופו.

בהערות.

(7) נצבים ל, יב.

(* נדפסה ב"שיחות קודש" תשי"ד (הוצאה חדשה)

(4) שם לו, יג.

(5) תהלים קלט, טז. וראה לקו"ת שלח נב, א. סה"מ

השי"ת ע' 125.

(6) ראה סנהדרין צג, ב.

(7) ראה לקו"ת מסעי פט, ב.

(1) מסעי פח, ג.

(2) מסעי לג, א.

(3) שם, ג-ה.

אצלו הגלות אינה קיימת

לפנינו ג' קטעים משיחות כ"ק אד"ש מה"מ בענין לימוד הל' ביהב"ח מש"פ מטו"מ ה'תשל"ו, ש"פ מטו"מ ה'תשמ"ו וש"פ מטות ה'תשמ"א – בלתי מוגה

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאשר יהודי לומד ענינים אודות בית המקדש, רואה זאת אפילו הגוי – באם הוא לומד באנגלית, שהרי אפשר ללמוד זאת בכל שפה, העיקר נוגע התוכן.

עד"ז – הולך לו יהודי כשהוא מהורהר או ממלמל משהו. שואל אותו הגוי: מדוע אתה מהורהר? עונה היהודי – שהוא מודאג כמה הם המדות של ביהמ"ק.

שזהו ע"ד מה שהי' בזמן המן הרשע, בשעה שהגיע המן למרדכי וראה את התינוקות עוסקים בלהט במשהו, שאלם המן במה הם עוסקים, וענו לו שעוסקים בסוגיא כיצד צריך להקריב את העומר¹;

– ישנו כבר ביהמ"ק, כהן ועומר, הדבר היחידי שמדאיג אותם – איך להקריב את העומר, ואודות גזירת המן כלל לא חושבים!

ואע"פ שהי' שם גם מרדכי ש"ידע את כל אשר נעשה², לא רק למטה, אלא גם מה שנעשה למעלה³, היינו, גודל הגזירה רח"ל, אעפ"כ דאגתו היחידה היתה – דיני הקרבת העומר!

ומה שישנה גזירה על בני" וצריכים לצום, לומר תהילים וכו' – לזה יהי' זמן אחר, עכשיו הוא מתעסק בלימוד הלכות הקרבת העומר!...

ב. עד"ז היום, ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה⁴, וכל הגזירות בטלו כבר – דאגתו היחידה של יהודי היא: מה הם המדות של בית-המקדש!

– הגלות אינה מציקה לו, משיח כבר בא וישנו כבר ביהמ"ק, ולכן הוא לומד מס' מדות. אצלו מציאות הגלות מלכתחילה לא קיימת.

* * *

ג. גם אחרי ביאת משיח יצטרכו ללמוד הלכות בית הבחירה,

למרות שמשיח יבנה את ביהמ"ק⁵ – יוכל כל יהודי להוסיף איזה פרט כיצד לבנותו ע"פ מש"כ בהלכות בית הבחירה להרמב"ם.

שישראל ערבים זה בזה⁸, בודאי לא ירצה לעכב בדרך את כל בני ישראל זמן מיותר, וידאג שיהי' כמה שיותר מהר.

ובפרט כאשר יודע את פס"ד הרמב"ם⁹ – שהעולם הוא שקול ובפעולה אחת יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, אזי החשבון הנ"ל הוא לא רק כדי למהר את הגאולה, אלא יתכן שע"י פעולה אחת הוא יביא 'על המקום' את הגאולה! ולכן, בודאי שיש לפעול ללא הרף, לצאת ממצרים ולהגיע לירדן ירחו.

והקב"ה יתן ש"יהפכו ימים אלה¹⁰ לששון ולשמחה¹¹, במהרה בימינו.

(משיחת ש"פ מטות, מבה"ח מנ"א ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

(10) ע"פ ירמ' לא, יב.

(8) שבועות לט, א.

(11) זכר' ח, יט. הובא ברמב"ם סוף הל' תעניות.

(9) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ההוראה במיוחד משבת מברכים זה, בהתאם לכך שהוא שבת מברכים מנחם-אב:

התורה אומרת¹ "משנכנס אב ממעטין כו'", אבל כאשר עומדים בשבת מברכים מנחם-אב עם כל הששה לשונות של ברכה (שכ"א מהם כולל ריבוי פרטים) – מובן בפשטות, שהכוונה היא שבשבת זו מברכים ש"משנכנס אב" תהי' (במקום המשך המאמר שהוא בלתי רצוי, שתהי') **ברכה**, וברכה בכל הששה ענינים, שתוכן כללות כולם היא בפשטות – הגאולה האמיתית והשלימה!

וכידוע ה"קול קורא" שפרסם בעל הגאולה דחודש תמוז^{1*} (החודש שבו חל תמיד שבת מברכים מנחם-אב): **"לאלתר לגאולה!"**

והנה הפירוש "לאלתר" הוא כפשוטו: **מיד ("גלייד"), "משיח נאו" – "נאו" ממש!**

– בכוונה אינני מבטא זאת בלשון הקודש, כדי שלא יחשבו שבלשון הקודש הענין כבר ישנו משא"כ בשפת המדינה², אלא אדרבה: יתרון האור **מן החושך** דוקא³, כלומר, דוקא

(1) תענית כט, סע"א.

(1*) ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.

(3) ראה ס' הערכים-חב"ד ערך אור – ביחס לחושך

(2) ראה "יחי המלך" גליונות: שמ ע' 11, שסג ס"ע 7,

ס"ח. וש"נ.

(4) סנהדרין צז, ב.

(5) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"א וסופו.

(1) ויק"ר פכ"ח, ו.

(2) אסתר ד, א.

(3) פרש"י עה"פ – מאסת"ר פ"ז, יט.

איך אפשר לשכוח דבר שבעצמו שמע כיצד עוסקים בזה בלהט בעת ההתוועדות!?

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

. שמעתי פעם מיהודי שהוא בטוח שתהי' לו אריכות ימים. שאלתי אותו: מדוע אתה כ"כ בטוח? ואמר לי שקיבל הבטחה מכ"ק מו"ח אדמו"ר שהוא יהי' ירא שמים, והיות שיודע שהוא עוד רחוק מיראת שמים, וכדי שיהי' ירא שמים דרוש זמן רב, במילא בטוח שיאריך ימים ושנים.

שאלתי אותו: מה אתה עושה בכדי לקיים את מה שהרבי אמר?

וענה לי: אשרי ובא לציון - מהיכי תיתי, אבל את שיעורי החת"ת אני שומר בכל התוקף;

אשרי ובא לציון הרי זה דבר שיש בו שינויי המנהגים (ראה סידור הגאונים והמקובלים ע' תשיח ואילך), ואינו רוצה להתערב בשינויי המנהגים... אבל חת"ת, דבר שהוא שמע מהרבי, ש"גופא בתר רישא אזיל"², הוא בעצמו שמע זאת מה"ראש" שלו - אם-כן איך אפשר לשכוח את-זה?

מילא את הרש"י או הרמב"ם וכו' הוא שכח, אבל דבר שבעצמו שמע כיצד עוסקים בזה בלהט ("מ'קאכט זיך") בעת ההתוועדות - איך אפשר לשכוח זאת!?

(משיחת ש"פ מטות-מסעי, מבה"ח מנ"א ה'תשל"ו - בלתי מוגה)

(1) ראה סידור הגאונים והמקובלים ע' תשיח ואילך. (2) ראה עירובין מא, א. סוטה מה, ב.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש - אחר הצות היום - ה'תשס"ב

יה"ר שיקיים היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממ"ש

מ"משיח נאו" בשפת המדינה - יתגלה יתרון האור!

ב. בא ה"קלוגינקער"⁴ וטוען: כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" לא קויים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנה - כך יכול להיות גם עכשיו, רחמנא-ליצלן!

אבל מובן ש'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל"⁵, מאחר והוא "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד המדבר בשליחותו, או יותר גרוע - שהופך להיות לבוש שדרכו מדבר ה"זקן וכסיל"!

ובפרט עוד אם יש לו - רחמנא-ליצלן - תענוג לשאול כאלו שאלות ולהכניס ספיקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכיו"ב - אשר מובן החורבן שזה גורם ל"עולם קטן זה האדם"⁶ של בן אדם כזה.

ג. ולעצם הטענה: דבר ברור הוא ש"לאלתר לגאולה" פירושו מיד ממש!

כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד" - ומזה מובן שענין זה אינו שייך לעבר אלא נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה - שלא כדעת האומרים אשר בשנת תש"י זה נפסק רחמנא-ליצלן, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמילא "הוא בחיים"⁷!

ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כי הם מרגישים איך שנשיא דורנו חי אצלם - בין ע"י חלום, הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע הרהור תשובה בעומדו במעמד ומצב שהוא בכלל לא חשב על-כך,

דלכאורה, מהיכן מגיע לו הרהור תשובה - הרי לגמרי לא חשב על זה?

אמת אמנם שמבואר בלקו"ת⁸ מהמשנה⁹ "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת כו'", שזהו הגורם לנפילת הרהור תשובה אצל האדם - אבל מדוע הרהור נופל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נופל רק הרהור תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכו'!?

- הרי זה בגלל שאצלו נשיא דורנו חי!¹⁰

(תרגום חפשי משיחת ש"פ פינחס ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(4) = היצר הרע.
 (5) קהלת ד, יג. קה"ר וכפרש"י עה"פ. מדרש תהלים (באבער) ט, ה. זח"א קעט, סע"ב.
 (6) תנחומא פקודי ג. זח"ג לג, ב. תקו"ז תסט (ק, ב. ב. קא, א). וראה מו"ח ח"א פע"ב.
 (7) תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת... מה זרעו בחיים
 אף הוא בחיים". וראה "יחי המלך" שיה ע' 3 ואילך.
 (8) האזינו עא, ד. וראה גם שם תצא לו, ד ועוד - נסמן בלקו"ש חכ"ד ע' 144 הע' 49.
 (9) אבות פ"ו מ"ב. וראה חגיגה טו, א.
 (10) ראה ע"ז ב"יחי המלך" שם.

